

■ Túlteljesítették a célkitűzést ■ Távol maradtak a szponzorok A LEN-kupában indul majd a Szeged Terítéken az SZVE csapata

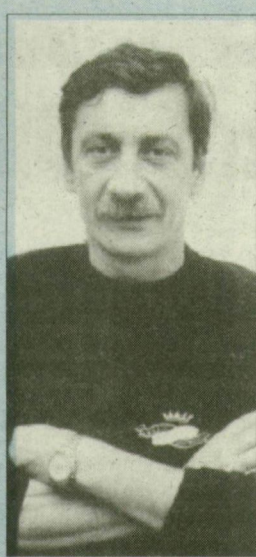
■ Zsolt, majdnem sikerült megismételni a '90-es bajnoki bronzot, ami az utóbbi évek legjobb eredményének számít. Tavaly „csak” hatodik helyen zártatok, ennek függvényében az idei évadra milyen célkitűzést szabtak a vezetők?

– Az elmúlt két évhez hasonlóan, most is a rájátszásba jutás volt a feladat, vagyis a hat közé kellett kerülnünk. Ez egyáltalán nem ígérkezett könnyűnek, hiszen várható volt a pesti együttesek jelentős erőfölénye. Az UTE ugye BEK- és Szuper-kupa győztes volt, a Vasas idén nyert KEK-et, a Fradi LEN-kupa döntőt játszott, míg a BVSC a Magyar Kupát nyerte meg. Ráadásul a Tungsram is egyre jobb teljesítményt nyújtott, a bajnokságban fokozatosan jött fel, az ősszel kimondottan sikeresen szerepelt. E csapatok mögött alig-alig mutatkozott rés a hatba jutásra. A vidék legjobbjai akartunk lenni, de gondolom, ugyanez volt a terve a Szolnoknak és a Szentesnek is.

■ A játékosállományban nem sok változás történt.
– Szerencsére nem, a csapatot gyakorlatilag sikerült együtt tartani. Bár válogatottunkat, Fodor Rajmundot mindenhol csodálatosabbnál csodálatosabb ajánlatokkal bombázták, a maradás mellett döntött. Egyedül Dongó Laci érkezett közénk, ő Szentesről tért vissza.

■ Biztosan pontszámában is gondolkodtál.
– A hatba kerülésre az én kalkulációm alapján legalább 28 pontra lett volna szükségünk. Ezt nem értük el, mert az őszi 14 pont mellé a tavasszal csak tizenkettőt gyűjtöttünk. Igaz, ekkor hétszer játszottunk idegenben, míg a hazai medencében mindössze négyszer. A tavasz folyamán négyszer nyertünk és döntetleneztünk, háromszor szenvedtünk ve-

A hét közepén véget ért az OB I-es férfi vízilabda-bajnokság. Az aranyérmet az UTE gárdája szerezte meg, a Vasas-Plaket csapata lett a második, a Fradi a harmadik, míg nagy örömmünkre a negyedik helyen a Szegedi VE együttese végzett. Ez különösképpen azért is tiszteletre méltó eredmény, mert egy olyan sportág bajnokságában végeztek előkelő helyen Csapóék, amelyben a válogatottnak komoly sansza van az atlantai olimpián valami csodás eredmény elérésére. Hogy ez a „majdnem-dobogó” hogy jött össze a szegedieknek, erről ültünk le beszélgetni a csapat mesterével, Pozsgay Zsolttal.

A mester, Pozsgay Zsolt szívesen maradna... (Fotó: Schmidt Andrea)

reséget. Ezek közül egyedül a Vasas elleni volt súlyos. De mindent egybevetve úgy érzem, az ősszel tűnt egységesebbnek a csapat.

■ Ennek mi lehet az oka?

– Az igazság az, hogy a tavaszra történő felkészülésünk hagyott némi kívánnivalót maga után. A válogatottak nagyon sokat voltak távol, és a vízsgaidőszak is elvonta az energiát a közös gyakorlástól. Tudni kell, hogy a csapat majd '90 szaléka jár felsőfokú iskolába. És nyugodtan ide lehet venni a Komjádi-kupát, ami januártól márciusig tartott. Ebben a junior együttesben a felnőtt keretből hatan voltak benne. Nem tagadom, ez is okozott némi zavart. A térség speciális helyzete miatt alig tudtunk komoly edzőmeccset játszani, ugyanis nem lehet állandó jelleggel, teszem azt a Vásárhelyi kék-kapuzni. Talán csak a Partizánnal és a Bécseivel vívtunk meccsek voltak kivétel ez alól.

■ Pár értékes pontot elhullajtottatok.

– Ez így igaz, például a Szparinál, Egerben, vagy éppen Szentesen is talán nyertünk volna. Legalábbis ez volt a terv. Egyedül a Fradi elleni itthoni ikszért nem voltam mérges. Annak ellenére, hogy bár az elmúlt két évhez képest most szereztük a legkevesebb pontot, mégis biztosan jutottunk a rájátszásba...

■ ...ahol aztán rendesen kitétek magatokért.

– Igen, mert ez az előzőleg felsorolt problémák miatt egyáltalán nem volt várható. Óriási bravúrnak tartom, hogy az elődöntőbe jutásért kivertük a nálunk sokkal esélyesebbnek tűnő BVSC-t. A gárda túltette magát az óvás körüli hercehurcán, ekkorra ért össze igazán a csapat. Pedig megint elkezdődött a vízsgaidőszak. Aki átélte már ilyet, az jól tudja, hogy ez milyen kizsigerelő hatású. A döntőbe nem jutottunk be, a Vasas megállított bennünket. De szégyenkezni akkor sem kellett! Főleg Pesten játszottunk szenzációsan.

■ Arra kérlek, értékeld a fiúk teljesítményét.

– Öt csoportot állítottam fel. Scsengerkin, Csapó és Fodor mindvégig jól játszott, példamutató volt a hozzáállásuk. Felkészültségükhöz képest jó teljesítményt nyújtott Török, Dongó és Molnár Péter. Az előző szezonhoz képest halványabban szerepelt Molnár Tamás, Mód és Megyeri. Elvárható nyújtott Halász, Orosz és Kiss. Bólya, Varga, Csörgő és Tóth kevés alkalommal jutott szóhoz. Itt mondanám el, hogy ha a jövőben ilyen, vagy még ennél is szebb sikereket akar elérni az együttes, akkor a tanulás mellett sokkal többet kell vállalniuk a csapatért is.

■ Arról se feledkezzünk meg, hogy a különböző korosztályú válogatottakban rengeteg szegedire számítottak.

– Ez pontosan a tervszerű nevelői munka eredménye. Akik ebben a segítségemre voltak, azoknak itt a nyilvánosság előtt is megköszönöm a töretlen hittel végzett munkát. Fodor mellett idén Molnár Tamás is felnőtt válogatott lett. Ők, kiegészülve Mód Petivel, a junior vb-re készülő gárdának is oszlopos tagjai. Kiss Csaba és Csörgő Péter pedig az ifjúsági EB-n szerepelhet. Hogy a sor teljes legyen, amennyiben Magyarország részt vesz Japánban a fukoakai Universiádén, a küldöttségnek minden bizonnyal tagja lesz Molnár Péter, Török, Dongó, Molnár Tamás, Mód és esetleg Bólya is. Ennyi válogatottal nem sok csapat büszkélkedhet.

■ Tele vagytok válogatott versenyzővel, és ismét indulhattok a LEN-kupában. Ennek ellenére komoly szponzorral egyáltalán nem rendelkeztek...

– Megmondom őszintén, ez valahol nagyon rossz helyzet nekünk. Nemzetközi szintű eredményeket érnek el a fiúk, mégsem akad meg senkinek a szeme rajtuk. Pedig mostanság a vízilabda sikeres sportág!

■ Július közepén lejár a szerződésed. Velel vagy nélkül indultok a LEN-kupában?

– Nagyon szép emlékeim vannak a gárda legutóbbi nemzetközi kupaszereplésével kapcsolatban. Természetesen nagy kihívásnak érzem, ha ismét én vezethetném a csapatot...

Szélpál László

Íme, az „étlap”:
– kezdő szűk verseny (0,2 km úszás, 5 km kerékpározás, 1 km futás),
– sprintverseny (0,7 km úszás, 20 km kerékpározás, 5 km futás),
– olimpiai táv (1,5 km úszás, 40 km kerékpározás, 10 km futás),
– meglepetés futam (150 m úszás, 4 km kerékpározás, 1 km futás). A futam mottója: „Aki tudja csinálni, aki nem, az szervezi vagy ír róla”. Avagy: „Nézzük, ki mit tud a pálya másik oldalán!”

A 18 órakor kezdődő eredményhirdetésen a győztesek pénzdíjnak és Timex-óráknak örülhetnek a jó eredmények mellett. Ezt követően sem borul csend a városra, hiszen ezután lesz az 1995. évi OTP Bank Triatlón Diákolimpia ünnepélyes megnyitója, melyet egy jó hangulatú Smack-tészta parti követ.

A vasárnap sem lesz a pihenésé. A legkisebbek, a

Triatlonos hétvége Kecskeméten

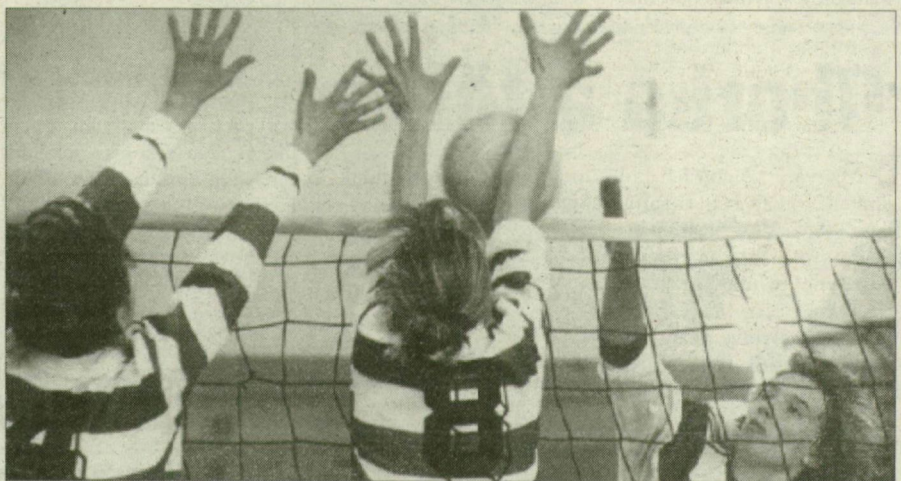
Kecskeméten, a hétvégén, triatlonosoktól lesz hangos a város, mert szombaton a IX. OTP Junior Hírös Triatlónverseny kezdődik „szárgoldozik” majd az utcákon. Ez lesz az a verseny, amin mindenki megtalálhatja a magának megfelelő távot.

jövő nagyjai mérhetik össze tudásukat reggel 9-től az OTP Bank Triatlón Diákolimpia országos döntőjén. A diákolimpia népszerűségét bizonyítja, hogy 59 helyszínen rendeztek versenyeket,

Záhonyban és Püspökkladányban először; 19 megyei és a budapesti döntőn, valamint a 39 előversenyen 5200 nagy- és kisdíák állt rajthoz; legközelebb Jász-Nagykun-Szolnok megyében indultak, 1075-en a 15 előversenyen és a megyei döntőn.

Az 5200 lelkes fiatal közül 840-en jutottak be a Kecskeméti döntőbe, ahol vasárnap egy nagyszerű versenyen eldől, hogy kik lesznek az 1995. évi OTP Bank Triatlón Diákolimpia országos bajnokai.

Estefelé, a döntő után csöndesedik csak el Kecskemét, szép versenyek és nagy küzdelmek emlékével gazdagodva.

Balogh Bea, amikor a pályán volt nemcsak kitűnő nyitásaival, hanem védhetetlen leítéseivel is szerezte a pontokat

■ A csapatkapitány a kispadot koptatta ■ Döntő meccsen fordított az eredményen ■ Az utánpótlást már ő neveli Balogh Bea boldogsága

Nem hinném, hogy amikor a játékezőket véget vetettek az SZDRE-Miskolc bajnoki röplabda mérkőzésnek, s ezzel szentesítették a szegedi csapat Extra Ligába való kerülését, lett volna boldogabb ember, mint Balogh Bea, a diákok csapatkapitánya. Pedig azon a találkozó is, mint megannyi más, több időt töltött a kispadon, mint a pályán. Valahogy azonban már megszokta, hogy az egész bajnokság idején Ducsai Géza edző csak akkor küldte a csapatkapitányt a pályára, amikor már nagyon nagy baj volt. Bea nem egyszer fordított az eredményen, az Extrade ellen Budapesten pedig éppenséggel az ő nagyszerű játékának köszönhetően nyertek 0:2-ről 3:2-re. Amikor ezt említtem neki, szerényen elhárítja a dicséretet:

– Röplabdában egy ember nem tud egymaga meccset nyerni. Ez csapatjáték, ehhez többen kellene. Ha nem lenne olyan nagyszerű a csapat morálja, ha nem lennének olyan, mint egy nagy család, akkor bárki sziporkázása is kevés lenne a győzelemhez.

■ Ön csapatkapitányként nem egyszer kényesült a cserepadra, s soha nem láthattak az arcán sértődöttséget, vagy kárörömet, ha a társak rontottak. Sőt Ön volt az, aki búzdította, biztatta a lányokat, s ha pályára lépett, úgy küzdött, mint senki más...

– A cseréknek éppen

olyan fontossága van, mint a pályán lévőeknek. Aki nem volt soha csere, az nem tudja megbecsülni a játékokat. Ha lett volna is bennem tüske, amiért nem kezdek, amikor a pályára léptem, minden vélt, vagy valódi sérelmemet elfelejtettem. A csapat összeállítása egyébként az edző dolga, így soha nem vontam kétségbe Géza bácsi (Ducsai Géza edzőről van szó) döntéseit. Az eredmények őt igazolták...

■ Sokan kutatják a szegedi diáklányok sikerének titkát. Ön szerint mi van a titok mögött?

– Nagyon sok munka, egy nagyszerű közösség, amely mint már említettem egy nagy családot képez, s nem utolsósorban az, hogy ez a gárda mostanára érett be. Szinte valamennyien „egyívásúak” vagyunk, ismerjük egymás gondolatát is. Meg aztán itt volt közöttünk Irina Szlivkó is, aki kitűnően illeszkedett a csapatba, az eddig nálunk megfordult idegenlégiósok közül a legjobb volt.

■ Annak ellenére, hogy felkerültek az Extra Ligába, nem érzik úgy, hogy a fiúk mellett kissé háttérbe szorultak?

– Nézzé! A fiúk eredménye olyan, hogy azt eddig senki sem tudta elérni. Minden elismerésem az övék, nagyon szurkoltunk nekik, hogy győzzenek. A két csapatot nem lehet egy napon említeni, hiszen amíg ők profik, eddig mi csak amatőr alapon dolgoztunk. Mond-

hatnám úgy is, hogy „fagyira valóért” játszottunk...

■ Most változik a helyzet?

– Kell, hogy változzon, mert ha helyt akarunk állni a felső házban is, akkor többet kell edzenünk, a napi két edzés sem elképzelhetetlen. Ha nagyobb erőfeszítést kérnek tőlünk, akkor mi is az anyagi juttatás növekedését várjuk. Miért ne lehetnénk mi is például szerződötött játékosok?

■ Ehhez pénz, pénz és még egyszer pénz kell...

– Úgy tudom, hogy a város is kinyitja a pénztárcáját, de a mi vezetőink is szaladgálnak szponzorok után. Talán megoldódnak az anyagi gondok is...

■ Mivel tölti szabadidejét, hogy most nincs röplabda?

– Most fejeztem be a főiskolát, pihengetek, de a röplabda az továbbra is van.

■ ?

– Az ifjúsági csapattal foglalkozom, s nekik még nincs szünet. Szívesen edzem őket, mert nagyon sok tehetséges fiatal van, aki szereti a röplabdát. Kiss Kati mellett, aki már az első csapatnak is oszlopos tagja, ott van Székelyhidi Jutka és mások, akik igen sokat ígérnek.

■ Bentmaradnak-e a legjobbak között?

– Ha csak azt tűznék ki célul, hogy ne essünk ki, akkor nem volt érdemes felkelni. Szerintem 1-2 jó erőstéssel a felső házban is lesz néhány szavunk...

P. Sándor József

A BVSC kiverése a bravúrok kategóriájába tartozik. (Fotó: Gyenes Kálmán)